

För kyrkan är meningen GUD och kanske är det så att många av oss idag behöver ensamstunderna för att överhuvudtaget ha en chans att fundera över meningen, dvs. komma i kontakt med GUD. Var inte rädd för att ta steget, var inte rädd för att fundera, det är i sig en bön, ett rop

I Gudstjänstens gemenskap men också ensamhet finns den här möjligheten. Du är välkommen till våra kyrkor i Figeholm och Misterhult.

Åter till Petrus och stormen. När Jesus kommer gående på vattnet och förklarar för de skrämde lärjungarna att det är han genom att säga lugn, var inte rädda så säger Petrus: "Herre om det är du, så säg till mig att komma till dig på vattnet" Jesus säger kom, Petrus tar klivet över relingen, går och det fungerar, men när han så att säga känner blåsten sjunker han. Petrus misslyckades, i sin iver, i sin rädsla, tappade han kontrollen över livet. Vi känner igen oss. Så är det. Allt går inte på räls, men vågar vi det Petrus vågade, ropa ut sin livsrädsla i Orden: "Herre, hjälp mig". Och om vi vågar eller försöker, fungerar det? Ja, det vet vi inte om vi inte ropar..., det vi vet det är det kyrkan och kyrkans troserfarenhet säger om dessa klassiska nyckelord och om detta säger kyrkan: **Ett riktat rop som har GUD som adress är ett rop in i livet. Jesus är med i livet.** Finns faktiskt med i båten i stiltje

såväl som i storm. I kyrkan tror vi att han kan ge oss livbojen, så att vi flyter upp till liv när vi är på väg mot död och i alla våra Gudstjänster, ja i alla våra verksamheter är detta saken som vi i ensamhet och gemenskap samlas omkring!

Kh. Agne Bergmark

Lucia Misterhults kyrka dec-08

